

Yazılar:

GRAFİK TASARIMCILAR MESLEK KURULUŞU

Risk altındaki fontlar

Allan Haley

www.commarts.com

Çeviri: Ayşe Dağıstanlı

İkonik yazıtları kaybolma riski altındalar. Evet öyle; Avenir, Adobe Garamond, ITC Avant Garde Gothic, Gotham ve Helvetica ile benzerleri, Jordache marka kot pantolonlar ve Polaroid fotoğraf makineleri gibi maziye karışma riski ile karşı karşıya.

Klasik yazı karakterlerinin karşılaştığı ana sorunlardan biri, benzerleriyle rekabet etmek zorunda olmalarıdır. Tasarımcıların hizmetine sunulan çok sayıda yeni “Gotham” ve “Helvetica” mevcut. Bazıları değişik adlara sahip kopyalar ya da klonlar olsa da, çoğu tipografik bir stil veya türün farklı yorumlarıdır. Sonuçta yazıtları tasarımcılarının, bir şekilde Gotham veya Avenir’e benzemeyen çok sayıda geometrik tırnaksız yazıtları çizmesi olası değildir. Büyük yazıtları üreticilerinin web sitelerinden herhangi birine göz attığınızda, tanıdık marka yazıtlarıyla aynı boyutlara sahip ve aynı havada avuç dolusu yazıtları bulabilirsiniz.

Bunun anlamı, klasik yazı karakterleri, grafik ve etkileşimli tasarımcılar tarafından artık kullanıma uygun bulunmadıkları anda, daha yeni tasarımlara yerlerini bırakmaları demektir. Apple, 2015 yılında Neue Helvetica’yı, küçük ekranlarda daha iyi okunabilir olma özelliğine sahip ısmarlama yazıtları, San Francisco ile değiştirdi. IKEA ise, geniş uluslararası erişimi nedeniyle yerleşme konusuna çok dikkat eder. Bu

yüzden kullanmakta olduğu özel Futura versiyonunu, 2009 yılında, çok daha geniş bir uluslararası karakter setine sahip bir yazıtlarıyla, Verdana ile değiştirdi. Ardından da 2019’da, daha geniş bir dil desteği yelpazesine sahip olan Noto’ya geçti. Eğer klasik yazıtlarının sahipleri, yazıtlarının yaşamasını istiyorlarsa, tasarım eğitmenlerinin müfredatlarında yer almaya devam etmelerini ve gelişen iletişim ihtiyaçlarını karşılamak üzere sürekli olarak güncellenmelerini ve tanıtılmalarını sağlamaları gerekir.

Arkadaşlara danışma

Peki bu nasıl ele alınabilir – ya da alınmalı mı? Belki de Gotham ve Avenir’in ve benzerlerinin bugün tipografik başarı geçit töreninde en başta yer almaları normaldir ve doğal olarak gelecekte yerlerini yeni tasarımlarla değiştirmeleri de beklenebilir. Belki de klasikleri kutsallaştıran tasarımcıların bu durumu kabullenmesi ve değişimle başa çıkması gerekir. Bu konuyu detaylı biçimde ele almama yardımcı olmak üzere tipografi konularında uzman dört kişiye danıştım.

İlk olarak, New York Görsel Sanatlar Okulundaki BFA (Bachelor of Fine Arts – Güzel Sanatlar Lisans derecesi) Tasarım ve Reklamcılık bölümlerinin başkanı olan eğitimci ve tipografik tasarım alanında otoritesi tartışılmaz Gail Anderson ile temasa geçtim. O ve iş ortağı Joe Newton düzenli olarak nefes kesici yaratıcılık ve zanaat örneği tipografiler yaratıyorlar. Ardından, Arapça yazıtlarının ödüllü tasarımcısı Dr. Nadine Chahine’e bir eposta gönderdim. Kendisi Adrian Frutiger ve Hermann Zapf ile bazı çok ünlü Arapça yazıtlarını geliştirmek üzere çalışmalar yaptı ve uzun yıllar Monotype yazıtlarının geliştirilmesi ve pazarlanmasına aktif olarak katıldı. Sonra Rebecca Alaccari ile birlikte Canada Type

şirketini kurmuş olan Rebecca Griffin’i aradım. İkisi birlikte, aralarında Orpheus, Memoriam ve çok popüler Gibson dahil olmak üzere 300’den fazla ticari yazıtları yayınladılar. Canada Type ayrıca kurumsal müşteriler için etkileyici özel tasarım bir ürün yelpazesi oluşturdu. En sonundaysa, yazıtları tasarlamaya 1990’larda başlayan ve bize Felt Tip Roman, Mostra Nuova, Coquette, Bookmania ve şüphesiz modern klasik bir tasarım olan ve sıklıkla taklit edilen Proxima Nova’nın yaratıcısı, Mark Simonson ile konuştum.

Klonların saldırısı

Benzer tasarımların ve klon oldukları açıkça görülen yazıtlarının, Avenir, Gotham veya Proxima Nova’nın değerini tehdit edip etmediği sorulduğunda, Simonson’un yanıtı hem pragmatik hem de felsefi oldu. “Kopyaların ve klonların klasik tasarımların başarısı veya başarısızlığı üzerinde büyük bir etkisi olduğunu düşünmüyorum. Oturmuş yazıtları, tipografik çerçevede yeni gelenlerin üstesinden gelmeleri zor olan bir yer işgal ederler. Bu tür bir yazıtları istiyorsanız, ilk akla gelen en olası seçim yerleşik, oturmuş bir yazıtları olacaktır.”

Simonson, marka değerlerini kaybeden ve jenerik hale gelen klasik yazıtlarıyla ilgili olarak da şöyle bir yorum yapıyor: “Yaratıcı çalışmaların süresiz olarak korunması gerektiğine inanmıyorum. Bu özellikle de, yazıtları tasarımının temel kavramlarından birinin geçmişten gelen fikirleri yeni yollarla yeniden şekillendirmek ve düzenlemek olduğunu göz önüne alırsak böyledir.”

Öte yandan Anderson, klasiklerin bir tasarımcının araç kutusunun hayati bir bileşeni olarak kalması gerektiğini düşünüyor. “Gotham ve Bodoni Egyptian gibi yeni klasikler, yazıtları cephaneliğinin öğrencileri keşfetmeye kesinlikle teşvik ettiğim parçalarıdır. Ve elbette, Futura ve Adobe Garamond veya diğer eski klasiklerle asla yanlış yapamazsınız. Onlar sıradan yazıtları değildir – onlar zamansızdırlar!”

Griffin, Anderson’ın klasik tasarımların değeri hakkındaki görüşünü paylaşıyor. “Bence zaman testini geçen yazıtları çoğunlukla

tasarım ve tipografi eğitimi yoluyla aktarılanlardır. Onlar, uzun süreler boyunca popüler kalmış, daha sonra bir tür kültürel dönüm noktası olarak kabul edilen yazıtlarıydı. En önemli klasikler eğitim yoluyla sürekli olarak güçlendirilmiştir: örneğin Garamond, Bodoni, Baskerville, Caslon, Didot, Gill, Futura, Venus ve benzerleri, pek çok yazıtları tarzları ortaya çıkarmıştır.” Ancak Griffin’e göre bunun altında bir sorun yatıyor.

Griffin’e göre tasarım eğitimi şu sıralar yazılım araçlarını yakalamada epeyce zorlanıyor. “Tasarım yazılımı öğretilmesi gereken yeni şeyler nedeniyle kilitlenmiş durumda; tasarım eğitimi yeni araçların sürekli gelişen kullanım kılavuzlarını öğretmenin biraz ötesine ancak geçebiliyor. Tipografinin de, yeni şeylere yol açabilmek adına arka plana itilen ilk şeylerden biri olduğunu söyleyebiliriz.”

Teknoloji ve gündemde olan her neyse, yazıtları tasarımının değişim geçirmesinde her zaman katalizör olmuştur. Akzidenz-Grotesk yazıtları, mevcut yazıtları görüntüleme teknolojilerine daha uygun benzer tasarımlarla değiştirilmeden önce, on dokuzuncu yüzyılın sonlarından bu yana kurtarıcı bir tasarım olmayı başarmıştı. Artık kimsenin umurunda olmadığı için, bir zamanların en çok kullanılan tırnaklı yazıtları Times New Roman artık doğal bir sona doğru yol alıyor. Bir yazıtlarının ömrü uzatılabilir, ancak bu ancak sahiplerinin akıllıca yatırım yapmak istemesiyle mümkün olabilir.

Değeri korumak

Bugün, birçok yazıtları sağlayıcısı yazı karakterlerinin değerini onları yeniden elden geçirerek korumaya çalışıyor. Örneğin geliştirilmiş yeni Tide gibi güncellenmiş versiyonlar orijinal tasarımları pekiştiriyor. İyileştirmeler genellikle orijinal aileye eklenen daha fazla ağırlık ve oranı ve dil kapasitesini artıran genişletilmiş karakter kümelerini içerir. Bazen karakterler mevcut tasarım standartlarını karşılayacak şekilde yeniden tasarlanır. Örneğin, ITC Avant Garde Gothic için, 1970’lerde popüler olan aşırı sıkışık harf aralığının üzerinde yeniden çalışılması yararlı olabilir.

Solda: Gerçek Avenir’i ayırt edebiliyor musunuz? (Yanıt: ortadaki)

Sağda: Gerçek Proxima Nova hangisi? (Yanıt: alttaki)

Avenir
Avenir
Avenir

Proxima Nova
Proxima Nova
Proxima Nova

Simonson, “Proxima Nova 2005’te yayınladığımdan iki kat daha fazla karaktere sahip” diyor. “İlk sürüm yalnızca Latin tabanlı Batı dillerini destekliyordu. En son sürüm çoğu Latin tabanlı dillerin yanı sıra, Kiril ve Yunan alfabelerini de desteklemektedir. Yıllar içinde başka iyileştirmeler ve düzeltmeler de yaptım. Düzeltme yapmamak için bir neden görmüyorum. Yazıtları sadece birer yazılımdır ve iyileştirmeler de değerlerine katkıda bulunur.”

Canada Type’ın en başarılı yazıtlarından biri olan Gibson da değişik zamanlarda güncellendi. Griffin, “Yıllar boyunca ısmarlama bazında birkaç özel ağırlık yaptık” diyor. “Daha fazla ağırlık için müşteriden gelen çok sayıda talep olunca, ailenin tamamını tekrar gözden geçirdik ve özel tasarımlar kullanarak genişlettik.”

Dr. Chahine’e göre bugünlerde yeniden canlandırma projelerinin bu kadar yaygın olmasının birçok nedeni var. “Biraz Hollywood filmlerine benziyorlar: orijinal filmi seven ve devamını ne olursa olsun seyretmeye hazır büyük ve sağlam bir izleyici kitlesi var. Güncellenmiş yazıtlarının pazarlanması da çok kolay. Çoğu zaman, hikâyede hâlâ anlatacak bir şeyler kalmıştır.”

Ağırlıkların ve karakterlerin ötesi

Bununla birlikte, bazı durumlarda, klasik yazı karakterlerinin sahipleri tamamen yeni bir ürün oluşturmayı seçmiştir. Helvetica bunun mükemmel bir örneğidir. Neue Helvetica, orijinal Helvetica ailesinin güncellenmiş bir versiyonudur. 1957 yapımı mekanik orijinal yazıtlarının genişletilmiş ve geliştirilmiş fototip versiyonu olarak 1983 yılında tasarlanmıştır. Aileye yeni ağırlıklar eklenmiş, tek tek glifler yeniden tasarlanmış ve yazıtlarının mekanik versiyonunun aşırı sert tasarım gereksinimlerini geride bırakmak için karakter aralıkları iyileştirilmiştir. Sonundaysa her iki versiyon da, hem Helvetica hem de Neue Helvetica dijital yazıtlarına dönüştürüldü. Nisan 2019’da, gruba

Helvetica Now eklendi. Helvetica Now’ın pazarlama ve tanıtım materyalinde, “Helvetica’nın her bir glifi genişletilmiş bu yeni sürüm için yeniden çizildi ve yeniden tasarlandı” denmişti. Peki acaba bu iyi bir şey miydi?

Simonson, Helvetica’yı Helvetica Now’a dönüştürmenin akıllıca bir karar olduğuna inanıyor. “Hem pazarlama açısından, hem de Helvetica’nın mevcut sürümünün, özellikle de küçük boyutlar için eksikliklerinin giderilmesi açısından anlamlı olduğunu düşünüyorum.”

Ancak Griffin biraz farklı bir görüşe sahip. “Ortada hâlâ ezeli Helvetica taraftarları var, bu yüzden Monotype’in, bu vefalı izleyicisi her an her yerden fırlayan sayısız rakip tarafından cezbedilmeden aileyi güncellemesi akıllıcaydı” diyor. “Ayrıca kesinlikle gerekli bir hamleydi çünkü Helvetica onlarca yıldır Monotype’in en büyük servetiydi ve diğer turnaksız yazıtları tarafından tahtını kaybetme olasılığını görünce, bir şeyler yapmak zorunda kaldılar. Ancak Helvetica söz konusu olduğunda biraz gelenekçi olduğum doğrudur, bu yüzden bazı harflerde çanakların genişletilmesi ve yeni versiyondaki alternatif derleme karakterler gibi değişikliklere katılmıyorum.”

Helvetica Now, özellikle küçük boyutlarda kullanılmak üzere çizilen Mikro tasarımları ve daha öncelerde diğer yazıtlarından ödünç alınan veya ayrı olarak oluşturulması gereken daire içine alınmış şekiller ve oklarla gurur duyuyor olabilir. Ancak, bu yeni sürümü yaratmak için yapılan değişiklikler, şu anda kapsamlı dil desteği gerektiren çok uluslu marka projeleri için de sorun teşkil ediyor. Helvetica Now, Neue Helvetica’nın Latin temelli olmayan birçok sürümüyle uyumlu değil. Örneğin, Dr. Chahine’e göre, “Neue Helvetica Arabic, bir dereceye kadar Helvetica Now’ın metin sürümleriyle uyumlu olabilirdi, ancak ağırlıkların biraz düzeltilmesi gerekiyordu.”

Ancak Anderson’ın ikonik turnaksızların üç versiyonu için de iyici sözlerden başka söyleyeceği farklı bir şey yok. “Helvetica

temel olarak güzeldir ama Neue Helvetica’yı da kullanmazlık etmem” diyor. “Ayrıca Helvetica Now da ilgimi çekiyor.”

Neden umursamalıyız

Peki, klasik yazıtlarındaki bu güncellemeler grafik ve etkileşimli tasarımcılar için ne anlama geliyor?

İyi haber şu ki, yazıtlarının yeni sürümleri öncekilerden daha iyi tipografik araçlar sunuyor. Güncellenmiş tasarımlar genellikle yüksek eğitilmiş ve son derece yetkin tasarımcılar tarafından büyük bir özenle çizilir. Buna ek olarak, neredeyse her zaman tipografi uzmanlarından oluşan bir ekip tarafından gözden geçirilir ve denetlenirler. Ayrıca teknik özellikler bakımından da olabildiğince donanımlıdır. Basılı malzemede ve çok çeşitli dijital ortamda eşit derecede iyi performans gösterirler. Sonuç olarak: etkileyici bir tasarıma sahipler ve endüstriyel olarak güçlüler.

Ancak güncellenmiş yazı biçimlerini kullanmaya yönelik uyarılara dikkat etmek gerek. Müşteriniz orijinal yazıtlarını kullanıyorsa ve siz yeni ve geliştirilmiş bir sürümü kullanıyorsanız, orijinalin ağırlıkları, boşlukları ve hatta yapısal detaylarıyla eşleşme olasılığı vardır. Tutarlılık ve geriye dönük uyumluluk istiyorsanız, orijinal yazıtlarının versiyonlarına bağlı kalmanız gerekir. Buna ek olarak, bazı yeni ve gelişmiş yazıtlar aileleri, yeterli ağırlık ve oranlara sahip olmayabilir, ayrıca orijinal tasarımlar için yıllar boyunca inşa edilmiş uluslararası dil desteğinden de orijinalleri kadar faydalanmazlar.

Ardından ortaya, klasik yazıtlarının hangi sürümünün kullanılacağı sorunu çıkar. Aralarından seçebileceğiniz bir sürü Garamond tasarımı ve muhtemelen sayabileceğinizden daha fazla Bodoni vardır. Ve yanılma olasılığı sadece turnaklı yazıtlarıyla sınırlı değildir. Franklin Gothic mi arıyorsunuz? En az bir düzine versiyon mevcuttur. Frutiger bile tasarımcılara üç seçenek sunmaktadır: Frutiger, Frutiger Next ve Neue Frutiger.

Yeni ve geliştirilmiş yazıtları neredeyse her zaman daha iyi tipografik araçlar olsalar da, karşılığında ödenecek bir bedel vardır. Seçimlerinizi akıllıca yapmalısınız. ●

Allan Haley, bir hikâye anlatıcısı ve yazıtları, yazıtların teknolojisini ve tipografik iletişim konusunda uzman bir danışmandır. On beş yıl boyunca Monotype’ta sözcük ve harf yönetmenliği yaptı ve altı kitap ve yüzlerce makalesi bulunuyor. Yazıtların Direktörler Kulübünün eski başkanıdır ve International Typeface Corporation’da başkan yardımcılığı yapmıştır.

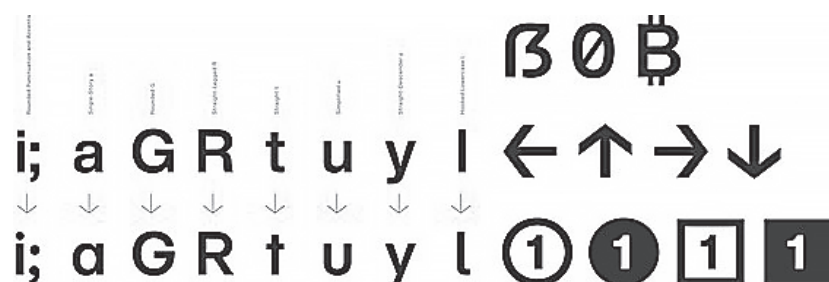
Dünyayı görme şeklimiz değişiyor

Röportaj:
Christine Moosmann
Novum 08.19
Çeviri: Ayşe Dağıstanlı

Angela Merkel bundan birkaç yıl önce *İnternet’in hepimiz için yeni bir alan olduğunu söylediğinde, onunla dalga geçenler olmuştuk. Doğrusu pek çok yayınevi çevrimiçi dünyanın olanaklarına henüz pek de ısınmış gibi görünmüyordu. Ancak bu New York Times için geçerli değil. Onlar, içeriğin görsel olarak iletilmesine daha güçlü bir şekilde odaklanan bu yeni gazetecilik biçimini seve seve ve memnuniyetle karşılamış durumda. Ofislerinde, artık daha fazla kod yazabilecek gazeteci, sadece diyagramlar üretmeyen, aynı zamanda bağımsız olarak içerik geliştiren ve röportajlar yapan grafik tasarımcıları ve metin yazabilen fotoğrafçılar var. İçeriğin dijital formda mı, yoksa basılı olarak mı yayınlandığı ikincil öneme sahip. New York Times’da herkesin kendine sorduğu sorular şunlar: hikâyeyi en iyi nasıl sunarız ve okuyucu hangi formdan en fazla fayda sağlayabilir. Grafik Editörü Larry Buchanan ile görsel gazetecilik ve verileri görselleştirmenin heyecan verici hikâyelere nasıl dönüştürülebileceği hakkında konuştuk.*

Birkaç yıl önce, yedi Times gazetecisinden oluşan Grup 2020 ekibi, geleceğe dönük stratejiler oluşturdu. Görsel gazetecilik bu vizyonun temel noktalarından biriydi. NYT için görsel gazetecilik ne anlama geliyor?

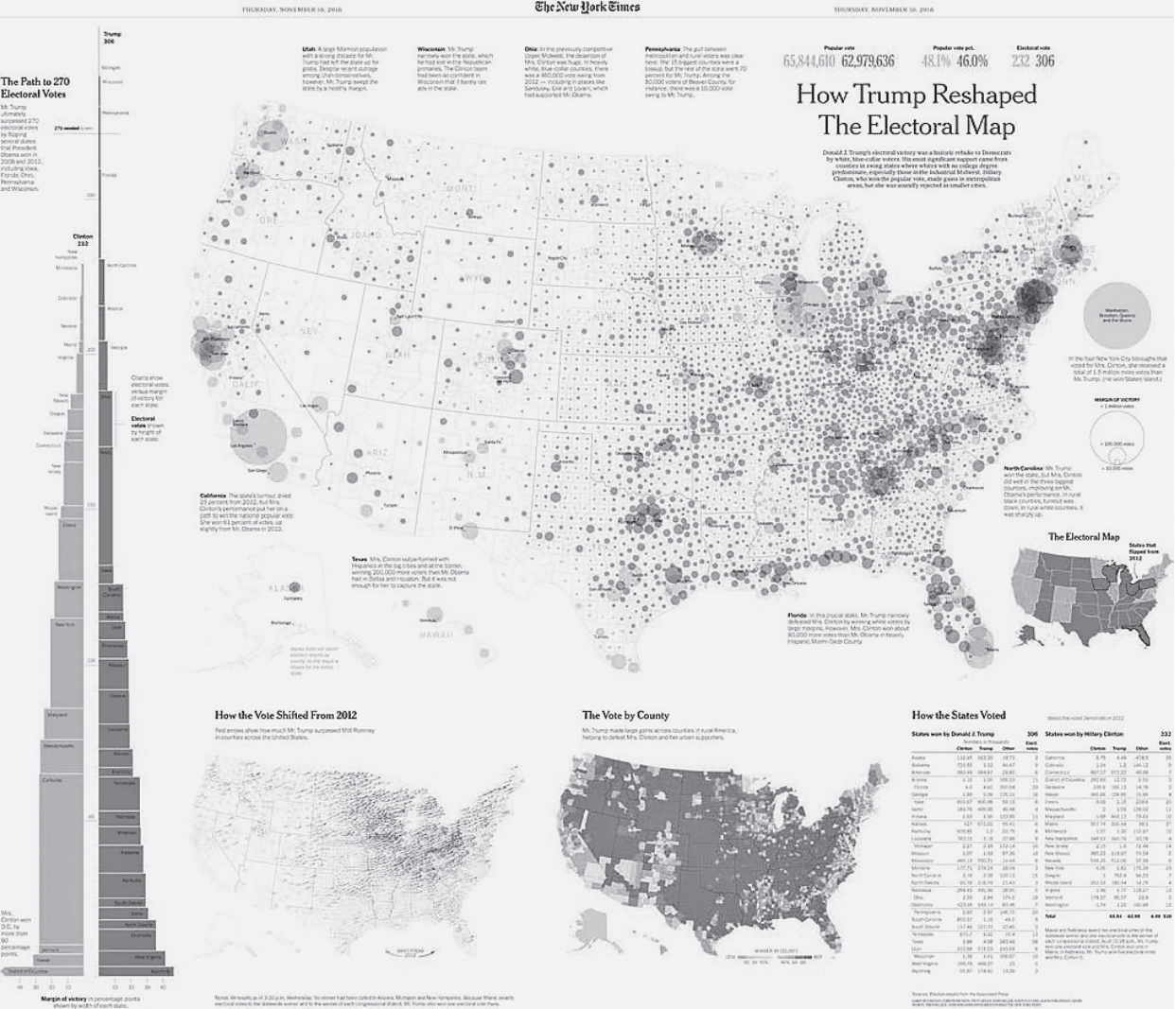
Monotype, tasarımcılara Helvetica Now’ı kullandıklarında daha fazla esneklik ve seçenek sunmak için, aralarında tek katlı ‘a’ dahil olmak üzere bir dizi alternatif karakter ekledi (solda). Sakalsız bir G; düz bacaklı bir R; çengelli bir l; düz inişli bir y; sondaki turnağı olmayan bir u; yuvarlak aksanlar ve noktalama işaretleri. Monotype, bir dizi Helvetica okları ve kare ve daire içine alınmış sayılar dahil olmak üzere modern tasarım trendlerine yönelik ek tipografik araçlar tasarladı (sağda).

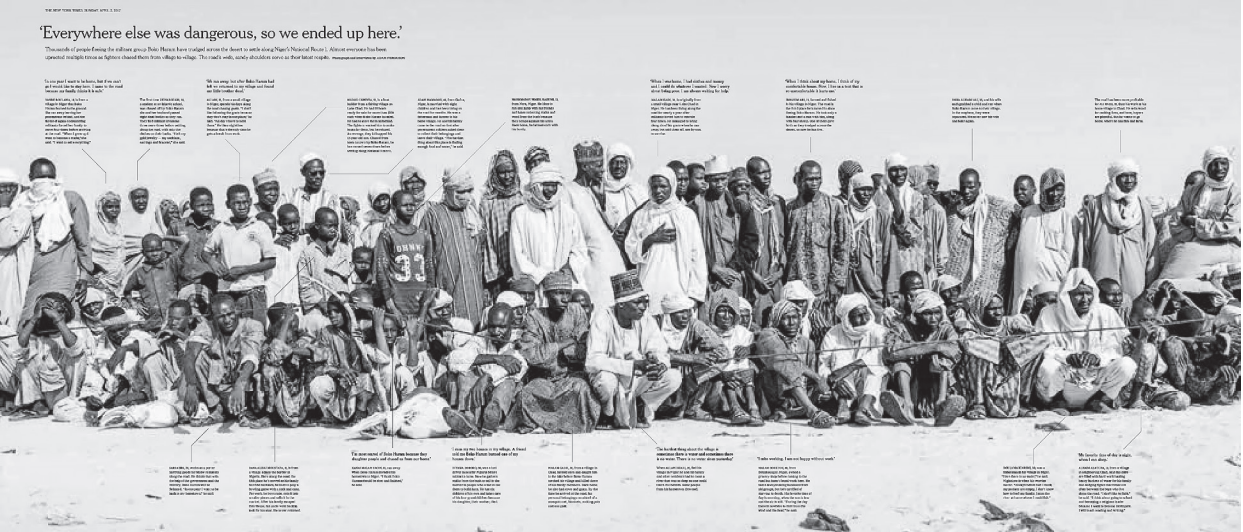
Bence burada birkaç şey söz konusu. Öncelikle bu, gazetecilikteki ana itici unsurların metinleri hazırlıklamaktan önce görsellerin hazırlanması anlamına gelir. Raporda bu alanda yapılması gerekenler yer alıyor; ayrıca projelerde bu tür gazeteciliği uygulayan kişilere öncü rol verilmelidir deniyor. Raporda şöyle diyor: “Fotoğrafçılarımızın, videografikerlerimizin ve grafik editörlerimizin, katkılarının düzenlenmesindeki ikincil rolü değil, ana rolü oynamasına alışmalıyız.”

Amaç, hikâye anlatımı araçlarını tam olarak kullanmak. Bu bir

Haritalar, ABD’deki 2016 başkanlık seçimlerinin sonucunu göstermektedir.

Bu yazıda, Boko Haram’dan kaçmış, su kıyruğunda bekleyen göçmenleri ve her biriyle ilgili açıklamalar yer alıyor.

duyuyor. Bu gazetecilerin çalışma şekli ne şekilde etkilenir veya değişir?

Bunun en sevdiğim örneği 2016 Olimpiyatları’nda yaptığımız bir haber. Katie Ledecky, 800 metrelik serbest stili 11,38 saniyelik derece ile kazanan Amerikalı bir yüzücüdür. Haber üzerinde çalışan gazeteciler nasıl kodlama yapılacağını biliyorlardı. Okuyucuların 11,38 saniyenin ne kadar kısa bir süre olduğunu gerçekten deneyimleyerek anlamalarını istedik, bu yüzden haberin içine 11,38 saniyelik bir geri sayım saati yerleştirdik. Açıkçası böyle daha çok örnek var, ancak asıl önemlisi bunların gazeteciliğimizi daha iyi hale

getirmesidir. Çok çeşitli beceriler kullanarak haberleri okuyuculara açıklama konusunda daha etkileyici olabiliriz.

New York Times’da grafik editörüsünüz. Tam olarak ne yapıyorsunuz?

Kısaca yanıt vermem gerekirse, hem basılı gazete hem de web sitesi için planlama, çizelgeler, diyagramlar ve etkileşimli grafikler yapan bölümün bir parçasıyım. Günlük olarak bu ne anlama geliyor, dünyada neler olduğuna bakmak ve hangi görsellerin okuyucuların anlamalarına nasıl yardımcı olabileceğine karar vermeye çalışmak demek. Tüm bunlar; çok fazla konuşma, düşünme, çizim yapma, röportajlar yapma, Illustrator’da piksellerle oynama, biraz kod yazma, taslak çizme, raporlama demektir. Yani kısaca bir şeyleri yayınlamak için gereken her şey denebilir.

Times’ın geleceğe dönük stratejisi çevrim içi abonelere ve onların okuma alışkanlıkları üzerine odaklanıyor. Uzun veya “ağır” metinlerin özellikle genç okuyucuları yabancılaştıracağından korkuluyor. Derinlik ve kaliteden ödün vermeden daha kullanıcı dostu olmayı nasıl sağlayacaksınız?

Sorunun önermesine tamamen katılmıyorum – genç okuyucular hâlâ okuyor – ancak biz genel olarak her şeyin bir karışımını yapmaya çalışıyoruz. Kısa şeyler yapıyoruz (örneğin sabah ve akşam haberleri) ama uzun şeyler de yapıyoruz. Görsel şeyler de yapıyoruz. Facebook’ta, Twitter’da, Instagram’da ve YouTube’dayız. Videolar, fotoğraflı makaleler, grafik hikâyeler yapıyoruz. Bu yüzden, oldukça geniş bir yelpazedeki insanlara, stillere ve okuma alışkanlıklarına hitap eden bir içeriğimiz var.

Görsel gazetecilik “geleneksel” gazetecilik kadar hızlı olabilir mi? Sadece bir metin yazmak yerine etkileşimli bir grafik program hazırlamanın çok daha uzun vakit alacağını düşünmek doğru mu?

Doğru, genel olarak daha uzun sürer, ancak giderek daha da hızlanıyoruz. Notre-Dame’daki yangın haberini sadece bir günde hazırladık.

Sizce görsel gazeteciliği bu kadar heyecan verici kılan nedir? Bir örnek verebilir misiniz?

Nereden başlasam! Beni heyecanlandıran şey, tek bir görselden çok fazla bilgi üretebilme olanağı. Tek bir görselden elde edebileceğimiz tüm bilgileri

çıkartmak bambaşka bir şey. Buna iki örnek verebilirim.

Nijer'deki Ana Yol üzerinde yaşayanlar hakkında bir haber

yapmıştık. Bu bölge, insanların kendilerini Boko Haram'ın

tehdidinden güvende hissettikleri tek yer. Bu haberi hazırlarken kasıtlı olarak tek bir görüntü almaya ve görüntüdeki herkesle ayrı ayrı röportaj yapıp, onlara bir ad, bir yüz tanımlayıp hikâyelerinin bir kısmını habere dahil etmeyi planladık. Böylece *The Times*'da normal olarak sık sık görebileceğiniz tek bir resmin altındaki birkaç satırlık açıklamanın ötesinde bir sunum ortaya çıktı. Bana göre bu, birçok şeye uygulayabileceğiniz bir teknik ve bir düşünme şeklidir.

Benzer şekilde, “Met Operasında Gösteri Zamanından Hemen Önce Neler Olur?” haberinde, New York'taki Metropolitan Operasının her kuytusuna ve köşesine açıklamalar ekleyerek yaptığımız videoya mümkün olduğunca çok bilgi koymaya çalıştık. Bu iki parça benim dünyaya bakış açımı değiştirdi.

NYT'nin geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz? 2020'den sonra hâlâ basılı bir versiyonu olacak mı? 2020 çok yakın! Sanırım NYT'nin 2020'den sonra da basılı bir versiyonunun olacağını kesinlikle söyleyebilirim. Ayrıca basılı gazetenin gazeteciliğimizin en iyi görsel formuna ev sahipliği yaptığını da ekleyebilirim. Bir grafiğin iPhone 5'in 320 px × 568 px boyutunda ekranında pek de işe yaramadığını düşünürsek, basılı nüshada önümüze pek çok farklı olanağın açıldığını söyleyebiliriz. ●

Kiliseyle ilgili yazıda, bir restorasyon öncesinde New York'taki St. Patrick Katedrali'nin cephesindeki çatlaklar anlatılıyor.

#POPECITY

Restoration Fit for a Pontiff

When Francis visits St. Patrick's Cathedral, it will be brighter, cleaner and in better repair than it has been for decades.

This article is by Larry Buchanan, David W. Dunlap and Josh Williams.

The structural details of the \$177 million restoration of St. Patrick's Cathedral number in the tens of thousands. But the impetus for finishing the job ahead of the December deadline can be summarized in two words: The pope.

Knowing that Pope Francis would visit the cathedral during his first trip to the United States spurred everyone involved in the three-year project to speed things along.

“When we heard the Holy Father might come,” Msgr. Robert T. Ritchie, the rector of St. Patrick's, said, “our very hard-working restoration team really went above and beyond, and achieved the milestone of having a scaffolding-free interior so that we could fit as many people as possible into the cathedral to see Pope Francis.”

The pope is scheduled to attend vespers on Thursday at St. Patrick's, not long after arriving at Kennedy Airport.

Word of the impending visit first spread among workers on site late last year. Kate Monaghan, a spokeswoman for the Roman Catholic Archdiocese of New York, recalled a contractor saying: “You know, when I heard the pope was coming, I just thought you were making that up just to make us hurry.”

But archdiocesan officials were indeed serious, so serious that work schedules were expanded to include Saturday shifts.

The overall project received \$37 million in financing from the trustees of St. Patrick's and \$100 million from private benefactors. Efforts to raise the rest of the money continue, Ms. Monaghan said.

Though the pope's visit added urgency to the renovation schedule, it did not significantly increase the complexity of a job that was already very complex. The construction manager for this daunting enterprise was Structure Tone.

The work included conserving and replacing exterior marble; cleaning, stabilizing and conserving 3,700 stained-glass panels and the plaster, wood and masonry interior; reopening skylights over the side chapels covered since the 1970s; removing, repairing, conserving and reinstalling the 9,200-pound main doors and the 7,855-pipe gallery organ; and replacing all mechanical, electrical and plumbing systems.

There is a lot of cathedral to deal with, and much of it is very old — medieval by American standards.

Proposed by Archbishop Hughes and designed by James Renwick Jr., St. Patrick's was begun in 1858. Construction paused during the Civil War. The cathedral opened in 1878. The spires were finished in 1888. The first Mass in the Lady Chapel, at the east end, was offered in 1906. Once the cathedral was free of debt in 1910, it was formally consecrated.

When Cardinal Eugenio Pacelli, the papal secretary of state, celebrated Mass at St. Patrick's in 1936, he was the highest-ranking Vatican official to do so until then. Three years later, Cardinal Pacelli became Pope Pius XII. He

An Aging Facade Gets a Face-lift

Marble was cracking, spalling or falling off in chunks. An inspection of the facade by Building Conservation Associates, a preservation consulting firm, identified about 18,000 areas needing repair.

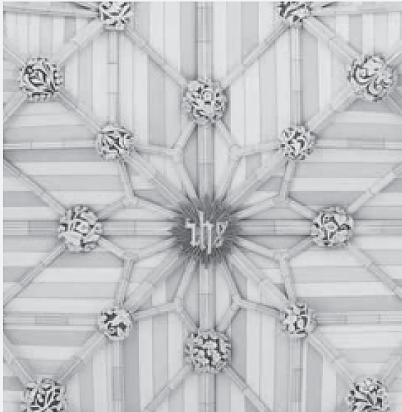
Every repair was marked and tracked using an iPad app called BIM 360. Contractors, workers, architects and project managers could check the status of individual repairs or step back to see the status of the full project.

The 75 stained-glass windows made up of 3,700 panels — were cleaned, repaired and framed with new protective glazing. About 5 percent of panels needed to be removed for repair.

The cathedral has 343 finials, stone pieces that cap the tops of smaller spires. No two are the same. One is an ear of corn, another a shamrock.

The cathedral has 343 finials, stone pieces that cap the tops of smaller spires. No two are the same. One is an ear of corn, another a shamrock.

LARRY BUCHANAN/THE NEW YORK TIMES

Windows, like this one dedicated to St. Martin of Tours and St. Mary Magdalene, were cleaned and repaired. The ceiling paint, center, imitating stone blocks with dark mortar between them, has been restored to the design planned by the cathedral's architect, James Renwick Jr. A bronze statue of St. Elizabeth Ann Seton; many of the church's bronze statues were cleaned in part using high heat from blow torches.

YAZILAR

Grafik Tasarımcılar Meslek Kuruluşu
Derneği adına sahibi
Onur Gökalp
Tasarım
Bülent Erkmén
Sorumlu Yayın Yönetmeni ve
Tasarım Devamlılığı
Osman Tülü
Katkıda Bulunan: Taner Ardalı
Grafik Uygulama: Tipograf
Baskı: A4 Ofset

Ayda bir yayımlanır, para ile satılmaz.
Tüm hakları saklıdır.

**Grafik Tasarımcılar
Meslek Kuruluşu Derneği**
Ortaklar Caddesi Bahçeler Sokağı 17/4
Mecidiyeköy 34394 İstanbul
Tel: (0212) 267 27 58
Faks: (0212) 267 27 59
info@gmk.org.tr www.gmk.org.tr